

Poslovni broj: 10 Usl-110/2021-8

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Upravni sud u Rijeci, po sutkinji Danici Vučinić, uz sudjelovanje zapisničarke Sanje Misirača, u upravnom sporu tužitelja protiv
tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, uz sudjelovanje zainteresirane osobe
d. d., sa sjedištem u radi rješavanja spora između korisnika i
operatera, 23. lipnja 2021.,

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja radi poništenja rješenja Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti KLASA: UP/I-344-08/20-01/1129, URBROJ: 376-08-20-4 od 7. prosinca 2020.

II. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova ovog upravnog spora.

Obrazloženje

1. Rješenjem Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, KLASA: UP/I-344-08/20-01/1129, URBROJ: 376-08-20-4 od 7. prosinca 2020., odbačen je zahtjev za rješavanjem spora korisnika zbog nepostojanja zakonske
pretpostavke za pokretanjem postupka.

2. Tužitelj je ovom Sudu pravodobno podnio tužbu kojom osporava zakonitost rješenja tuženika, te u bitnome navodi da je koristio usluge i
(u daljnjem tekstu; i) od 4. srpnja do 10. rujna 2019. i da je 10. rujna 2019. preporučenom pošiljkom vratio i uređaj za prijam Internet signala marke Inbox v45/v51 Home Gateway, te da je u istoj pošiljci pismeno otkazao usmeno sklopljeni ugovor-bezvremenski ograničenog roka, sukladno ugovoru od 19. lipnja 2019., da od 5. listopada 2019. kada je platio u cijelosti račun za rujna 2019. do 24. travnja 2020. od strane i da nije primio račune ili pismena, već da je 24. travnja 2020. od i dobio opomenu za neplaćeni račun i za mjesec listopad 2019. Dalje ističe da 3. lipnja 2020. prima drugu opomenu, a 29. lipnja 2020. i treću opomenu i to od strane navedene tvrtke, da 31. kolovoza 2020. prima obavijest i opomenu gdje se traži uplata od 179,00 kuna za pružene usluge u veljači 2020., na što je odgovorio da i nije bio u mogućnosti pružiti mu Internet usluge iza 10. rujna 2019. budući da im je i vraćen uređaj za prijam signala, da 23. rujna 2020. i šalje i treću obavijest o utuženju, a 26. listopada 2020. da i odluku o reklamaciji kojom odbijaju moje reklamacije jer da nisu bile podnijete unutar zakonskog roka. Stoga ističe da račune nikada nije vidio niti ih zaprimio, a dokaz je taj da mu i nije mogao

pružiti nikakve usluge jer nije bilo tehničkih mogućnosti te stoga predlaže da se poništi rješenje tuženika.

3. Tuženik u odgovoru na tužbu ističe kako je utvrdio sve činjenice koje su od važnosti za donošenje zakonitog i pravilnog akta, te se poziva na odredbu članka 50. stavak 3. Zakona o elektroničkim komunikacijama i u odnosu na navode tužitelja da je sve odgovore i pritužbe podnio u roku od osam dana od dana primitka obavijesti o opomenama da je točna, ali zahtjev tužitelja za rješavanjem spora nije odbačen iz razloga što tužitelj nije podnio pritužbu na opomene koje je zaprimio od d. o. o., već iz razloga što tužitelj prigovor u vezi računa ispostavljenih od listopada 2019. do ožujka 2020. nije podnio zainteresiranoj osobi rok od 30 dana od dana dospijeca računa, te ističe da je tužitelj prigovore na račune trebao podnijeti zainteresiranoj osobi u roku od 30 dana od dana dospijeca računa, a tužitelj da je umjesto prigovora na račune zainteresiranoj osobi, podnosio prigovore na opomene tvrtki koja za zainteresiranu osobu vrši samo naplatu potraživanja, odnosno provodi ovrhu, što znači da je tužitelj u reklamacijskom postupku koji se kod zainteresirane osobe vodi u dva stupnja bio u zakašnjenju zbog čega je i zainteresirana osoba 14. rujna 2020., donijela rješenje kojim se odbacuje prigovor tužitelja kao nepravovremen. U odnosu na navode tužitelja da račune nikada nije vidio niti zaprimio ističe kako se tužitelja zasnivanjem pretplatničkog odnosa obvezao na plaćanje računa ispostavljenih za ugovoreni tarifni model, navedena obveza da nije vezana uz zaprimanje računa, odnosno da sklapanjem pretplatničkog ugovora ugovorne stranke su ostvarile određena prava i obveze, koje među ostalima uključuje pravo korisnika da koristi ugovorene usluge sukladno uvjetima ugovora i obvezu da podmiri račune ispostavljene od strane zainteresirane osobe, odnosno obvezu zainteresirane osobe da isporuči usluge i pravo ispostave računa za iste sukladno uvjetima pretplatničkog ugovora, odnosno da je korisnik trebao biti svjestan svoje obveze plaćanja računa i u slučaju eventualnog ne zaprimanja računa. U odnosu na navode tužitelja da je vratio zainteresiranoj osobi uređaj za prijem Internet signala, ističe kako se vraćanjem opreme automatski ne raskida pretplatnički ugovor, obzirom da operator i tada omogućava pristup ugovorenoj usluzi, a za što ima i ugovoreni trošak i ne može utjecati na to hoće li korisnik isključiti uređaj potreban za korištenje na lokaciji korisnika. Također se poziva i na Opće uvjete poslovanja zainteresirane osobe gdje je propisano kako se raskida pretplatnički ugovor te se poziva na članak 26. Općih uvjeta i obzirom na činjenicu da zainteresirana osoba nije za zaprimila pravovaljanu dokumentaciju za raskid ugovora, da je nastavila ispostavljati račune sve do trenutka raskida pretplatničkog ugovora, a koji je i uslijedio kada je zainteresirana osoba raskinula pretplatnički ugovor radi nepodmirenog dugovanja sukladno svojim općem uvjetima i stoga predlaže da se odbije tužbeni zahtjev kao neosnovan.

4. Tužitelj se podneskom od 5. ožujka 2021. očitovao na odgovor na tužbu tuženika te ističe da u članku 8. ugovora između i njega da se daje pravo jednostranog raskida ugovora u kojem slučaju je stranka dužna pismeno obavijestiti i u roku od 14 dana vratiti opremu na adresu i o svom trošku i da je on isti dan 10. rujna 2019. poslao obavijest o raskidu ugovora i opremu i da je preplatio uslugu za cijeli mjesec rujna 2019., što znači da je sve svoje ugovorne obveze ispoštovao, te napominje kako je takav ugovor sa imao i u 2018. i da nije bilo nikakvih potraživanja iza rujna 2018., obzirom da jer ugovor otkazan 9. rujna 2018.

5. Zainteresirana osoba u odgovoru na tužbu navodi kako se u cijelosti priklanja navodima tuženika u njegovom odgovoru na tužbu i navodi kako je tužitelj trebao zainteresiranoj osobi podnijeti prigovor na osporavane račune, a ne društvo

iz čega da proizlazi kako su prigovori na račune ispostavljene od listopada 2019. do ožujka 2020. podneseni nakon proteka zakonom propisanog roka, a što se tiče prigovora tužitelja da račune nikada nije vidio niti zaprimio, ističe kako nema osnove za takav zaključak obzirom da je tužitelj bio u ugovornom odnosu sa zainteresirana osobom te platio pa dakle i zaprimio ranije račune koje prikladno ne osporava, a glede njegova prigovora da nema osnove za naplatu obzirom da je vraćena pretplatnička terminalna oprema u paketu zainteresiranoj osobi, ističe kako činjenica da je samovoljno vratio opremu ne predstavlja pravnu osnovu prestanka ugovornog odnosa, a pri čemu zainteresirana osoba i dalje trpi troškove raspoloživosti usluge i skreće pozornost kako pravna sigurnost oko proteka prekluzivnog roka za podnošenje prigovora na račune zainteresiranoj osobi predstavlja pitanje od osobitog interesa jer ne podnošenje prigovora predstavlja pravnu pretpostavku da zainteresirana osoba može krenuti u postupak prisilne naplate i stoga predlaže da se tužbeni zahtjev u cijelosti odbije kao neosnovan.

6. Tužitelj se podneskom od 17. svibnja 2021. očitovao na odgovor na tužbu zainteresirana osobe, te navodi i poziva se na odredbe ugovora o jednostranom raskidu ugovora kada je preporučenom pošiljkom od 10. rujna 2019. zatražio raskid ugovora zajedno s uređajem za prijem interneta kojeg je vratio i ističe da je na sva pismena uredno odgovarao i da postoje pisani odgovori o poslanim preporučenim pošiljkama i ukoliko je njemu pravna osoba poslala pismeno, da je istoj u četiri navrata uredno i odgovorio i da će tek četvrti i peti put uz odgovor navedenoj pravnoj osobi poslao i na znanje i ističe da ostaje u cijelosti pri svojoj tužbi.

7. Kako činjenice odlučne za rješavanje ovog spora nisu sporne a stranke nisu izričito tražile održavanje rasprave, to je, na temelju odredbe članka 36. točka 4. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“ broj: 20/10, 143/12, 152/14, 94/16, 29/17; dalje ZUS) te odredbe članka 8. ZUS-a prema kojoj je Sud dužan upravni spor provesti brzo, bez odugovlačenja i uz izbjegavanje nepotrebnih radnji i troškova, ovaj spor riješen bez održavanja rasprave.

8. Na temelju razmatranja svih činjeničnih i pravnih pitanja, Sud je utvrdio da tužbeni zahtjev nije osnovan.

9. Odredbom članka 50. stavak 1., 2. i 3. Zakona o elektroničkim komunikacijama („Narodne novine“, broj 73/08, 90/11, 133/12, 80/13, 71/14 i 72/17, dalje: Zakon), propisano je da krajnji korisnik usluga ima pravo podnijeti operatoru javnih komunikacijskih usluga prigovor u vezi s pružanjem usluga, prigovor na iznos kojim je zadužen za pruženu uslugu, prigovor na kakvoću pružene usluge, prigovor zbog povrede odredaba pretplatničkog ugovora i prigovor zbog povrede prava u vezi sa zaštitom pristupa otvorenom internetu (stavak 1.). Prigovor iz stavka 1. ovoga članka krajnji korisnik usluga podnosi u pisanom ili elektroničkom obliku operatoru javnih komunikacijskih usluga, koji provodi postupak rješavanja prigovora. Prigovor mora sadržavati činjenice i dokaze na kojima se temelji (stavak 2.). Krajnji korisnik usluga može podnijeti prigovor iz stavka 1. ovoga članka: 1. na iznos kojim je zadužen za pruženu uslugu u roku od 30 dana od dana dospijeća računa za pružene usluge, 2. na kakvoću pružene usluge u roku od 30 dana od dana pružanja usluge, 3. u svim drugim

slučajevima iz stavka 1. ovoga članka u roku od petnaest dana od dana saznanja za radnju ili propust operatora javnih komunikacijskih usluga, a najkasnije u roku od 30 dana od dana povrede odredaba pretplatničkog ugovora.

10. Iz spisa predmeta upravnog postupka proizlazi da je tužitelj 1. rujna 2020. uložio prigovor ovdje zainteresiranoj osobi, na račune od listopada 2019. do ožujka 2020., koji prigovor je odbačen kao nepravovremen, nakon čega 11. studenog 2020. podnosi zahtjev tuženiku za rješavanje spora.

11. Temeljem izvršenog uvida u račune utvrđeno je kako račun za listopad 2019. ima dospijeće 15. studenog 2019., račun za studeni 2019. ima dospijeće 15. prosinca 2019., račun za prosinca 2019. ima dospijeće 15. siječnja 2020., račun za siječanj 2020. ima dospijeće 15. veljače 2020., račun za veljaču 2020. ima dospijeće 15. ožujka 2020., račun za ožujak 2020. ima dospijeće 15. travnja 2020.

12. Analizirajući ukupnost činjenica utvrđenih iz dokumentacije koja prileži spisu predmeta upravnog postupka i spisu predmeta ovog upravnog spora te podvodeći iste pod kontekst prethodno citiranih zakonskih normi, ovaj Sud nalazi da pobijanim aktom tuženika nije povrijeđen zakon na štetu tužitelja. Potonje stoga jer iz prethodno iznijetog činjeničnog stanja jasno i nedvosmisleno proizlazi da nisu bile ispunjenje zakonske pretpostavke za pokretanje postupka rješavanja spora između korisnika i operatora povodom zahtjeva tužitelja, obzirom da je zahtjev nepravovremen iz čega proizlazi da ne postoje zakonske pretpostavke za pokretanje postupka.

13. Slijedom ovako izloženog stanja stvari, Sud utvrđuje da tužbeni zahtjev nije osnovan, da su svi prigovori tužitelja neosnovani, a na koje se tuženik detaljno očitovao, te je stoga, temeljem odredbe članka 57. stavak 1. ZUS-a, odlučeno kao u izreci ove presude.

14. Posljedično, budući da tužitelj nije uspio u ovome sporu, to je zahtjev za naknadu troškova, na temelju članka 79. stavak 4. ZUS.-a valjalo odbiti kao neosnovan (točka II. izreke).

U Rijeci 23. lipnja 2021.

S u t k i n j a

Danica Vučinić, v. r.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba Visokome upravnom sudu Republike Hrvatske. Žalba se podnosi putem ovog Suda u dovoljnom broju primjeraka za sud i sve stranke u sporu, u roku od 15 dana od dana dostave presude.

Žalba odgađa izvršenje pobijane presude (članak 66. stavak 5. ZUS-a)

Dostaviti:

- tužitelju

tuženiku Hrvatskoj regulatornoj agenciji za mrežne djelatnosti, Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9

- zainteresiranoj osobi

- Vladi Republike Hrvatske radi objave presude u „Narodnim novinama“

Za točnost otpisaka – ovlaštena službenica:

Sanja Misirača

PRIJEMNI ŠTAMPILJ
REPUBLIKA HRVATSKA
376 HAKOM

Primljeno: 25.06.2021., 08:50 h		
Klasifikacijska oznaka:	Ustrojstvena jedinica:	
034-07/21-01/12	376-08/IP	
Uredbeni broj:	Prilozi:	Vrijednost:
437-21-07	0	

d2716744